

230 Registrertons har i 1893 betalt 30 Kr. 25 Ore, men har i 1894 maattet betale ikke mindre end 78 Kr. 20 Ore. Et fjerde Eksemplum er en tremastet Skonnert ved Navn „Gildur“, som i 1893 har betalt 23 Kr. 20 Ore, men i 1894 45 Kr. 22 Ore. Endnu et Skib skal jeg nævne, som har en Drægtighed af 193 Tons; det har tidligere betalt 23 Kr. 81 Ore, men i 1894 har det betalt 65 Kr. 62 Ore. Det vil af disse saa Eksempler, jeg her har fremdraget, fremgaa, at for Sejlskibenes Vedkommende er Konsulatafgiften stegen til mellem det dobbelte og tredobbelte af, hvad den var efter Loven af 1888. Kun for de Skibes Vedkommende, som gaa i fast Fart og mange Gange aarlig anløbe een Havn, er den ny Lov fordelagtig, men baade for Skibene i den østersøiske Fart og for de Skibe, der have deres væsentligste Fart i Nord- og Østersøen, er Afgiften stegen saa meget, som jeg nys anførte, og man vil let kunne indse, at det generer Farten temmelig betydelig, naar de ovenikøbet lide under Trykket af, at Betalingen for Fragterne er mindre, end den har været før. Jeg ser derfor ikke rettere end, at, hvis man bibeholder den nu gældende Lov, vil det i Længden blive til Skade for alle og ikke til Gavn for nogen. Hverken Landmænd, Haandværkere eller industriidrivende have Gavn af, at det gaar daarlign med Skibsfarten. Florerer Skibsfarten, saa forøges i alt Fald for dem, som leve deraf, Evnen til at købe de Produkter, der frembringes her i Landet, og det bidrager til at hæve Prisen paa vore Produkter, og derigennem bidrager det i det hele til Skatteevnens Forøgelse. Nu ved jeg godt, at der fra anden Side siges: Ja, men det er dog ikke saa forfærdelig store Konsulatafgifter, der svares, og Søfarten maa dog bære nogle Skatter. Jeg skal dertil bemærke, at naar henjes til Afgiften i forskellige andre Lande, kan det ikke siges, at Afgiften er saa ganske ubetydelig. Saa vidt jeg har kunnet skaffe mig Oplysning der om, ere vore Konsulatafgifter for Tiden vistnok over 3 Gange saa store som Afgiften i Tyskland og ca. 8 Gange saa store som i England. For saa vidt dette forholder sig rigtig, hvad jeg har meget god Grund til at antage, mener jeg nok, man kan sige, at denne Afgift virkelig ikke er saa ganske ubetydelig. Men selv om Konsulatafgiften ikke var saa stor, mener jeg nok, at Søfarten har temmelig betydelige Skatter alene i denne, om jeg maa sige, ubillige for ikke at sige meningsløse Toldafgift, der hviler paa den. Paa Anskaffelsen af Skibe, paa Skibsmateriel og paa Udrustningsgenstande hviler der jo en saa stor Toldafgift, at det kunde

være meget ønskeligt, om man ret snart kunde komme til ogsaa for den Sags Vedkommende at faa en Toldlov, hvorved Toldafgifterne for disse Tings Vedkommende kunde blive reviderede. Særlig for den udenrigske Skibsfart er det fuldstændig urimeligt, at der hviler saadanne Afgifter paa Skibsfarten, som jeg før anførte. Saa længe en saadan Toldreform ikke er gennemført, finder jeg virkelig, at Sømandene ere bestattede nok ved det, de maa svare i Told. Jeg finder derfor, at der kunde være mere Anledning til, at stille os over for vore Sejlskibe som England stiller sig over for deres, nemlig saaledes at de saa godt som helt undlade at opkræve Konsulatafgift, og jeg finder end yderligere, at der er saa meget mere Grund til at anvende den Fremgangsmaade, som Konsulatvæsenet nu efterhaanden er gaaet over til at være en Institution, der ikke alene er til for Søfarten, men for vort Erhvervsliv i det hele taget. Men naar det er Tilfældet, mener jeg, at der er saa meget desto mindre Anledning til at lade Skibsfarten beholde og bære samtlige Udgifter, som denne Institution koster. Saa naaget jeg meget gerne vil medvirke til, at Afgifterne helt blive afskaffede, har jeg tilligemed min ærede Medforslagsstiller dog ikke fundet mig besøjet til at fremkomme med et Forslag i den Retning, da man muligvis saa kunde vente, at det høje Ting og maaske den højtærede Udenrigsminister vilde mene, at det var et saa radikalt Forslag, at de ikke kunde være med til at yde det Støtte. Af denne Grund have vi nojedes med at foreslaa Afgiften for Sejlskibe nedsat fra 34 til 20 Ore pr. Registrerton, men saa haabe vi ogsaa til Gengæld, at baade den højtærede Udenrigsminister og Konsejlspræsident og det høje Ting ville vise dette, jeg tør vel sige ganske uskyldige Lovforslag, saa megen Opmærksomhed, at de ville yde Medvirksomhed til dets Gennemførelse og til dets hurtige Fremme og derved imødekomme det Krav, som Sømandene have stillet til Lovgivningsmagten, et Krav, hvorom der jo, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds omtalte, er fremskommet i Andragender til Regering og Rigsdag, og som jeg for mit eget Vedkommende finder, er et meget billigt Krav. Med disse saa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til Tingets Velvilje.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): I Anledning af det Lovforslag, som er indbragt af de ærede Medlemmer for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) og Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen) om